

Θέατρον Νεαπόλεως

«Εταιρία Ἑλλήνων ἠθοποιῶν»

Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἔκαμεν ἐναρξιν τῶν παραστάσεων τοῦ τοῦ νέου θεάτρον τῆς «Νεαπόλεως» μετὰ τὸ «Διαζύγιον» τοῦ Σαρδου.

— Τὸν Πρινέλ ὑπεδύθη ὁ Τσοῦκας εἰς τὰς ἡμέρας σκηνας ἔπαιξεν ἀρκετὰ καλά, ὅπου ὅμως εἶχε ζωηράς σκηνάς καὶ ἐγρειάζετο ποῖα τις δύναμις ὑπέστησε φοβερά. Αἱ χειρονομίαι του, αἱ σκηναίκαί του κινήσεις καὶ αἱ στάσεις του ἦσαν κάθε ἄλλο παρά διὰ σαλόνι ἄνοιγε παρά πολὺ τὰς χειράς του ἐφώναζε καὶ ἔστρεψε δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ γωνίᾳ νὰ δύναται νὰ οἰκονομήσῃ τὸ σῶμα του καὶ τὰς χειράς του. Ἐν μέτρῳ ὅλα καὶ φυσικὰ νὰ γίνωνται καὶ ὄχι ὑπερβολικά. Εἰς ἄλλον ἠθοποιὸν θὰ ἔσπεκε καλλίτερα! — Τὸν Ἀδεμάρων ὑπεδύθη ὁ Παπακωνάννου μετὰ πολλὴν ἐπιτυχίαν ἢ ἐκτίλειται θὰ εἶνε καλλιτέρα μετὰ ὀλιγωτέρας σκηναίκαί κινήσεις καὶ ἀκκισμούς. Παρατηροῦμεν τὸ ἐξῆς: ὅταν συνελήφθη παρά τοῦ συζύγου τῆς Κυπριανῆς καὶ ἐπρόκειτο τὰ ἐξέλθῃ, δὲν ἔφυγεν ἀπὸ τῆν θύραν ὅπου εἰσῆλθε καὶ ἦν ὁ σύζυγος τοῦ ἠνοεῖεν, ἀλλ' ἀπὸ τὸ παράθυρον περιέρχον! πῶς δὲν ἐπραξε τοῦτο πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ συζύγου, ὥστε νὰ μὴ συλληφθῇ ἐπ' αὐτοφῶρον, ἐκτός ἐάν ἀπεφάσιζε ν' αὐτοκτονήσῃ ἐκείνην τὴν στιγμήν.

— Τὸν Κλαβινιάκ ὑπεδύθη ὁ Καζούρης κρατήσας τὸ μέρος του καλὸν εἶνε νὰ δοθῇ εἰς ἄλλον ἠθοποιὸν τὸ μέρος τοῦτο.

— Τὸν Βαφουρδὲν ὑπεδύθη ὁ Λαζαρίδης ἀρκετὰ καλά.

— Τὸν ἀστυνόμον ὁ Σκορδίλης, ὁ ὁποῖος μετὰ τὴν ἀρρώσασιν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθκόντων του τὰ ἔλασε καὶ ἔλεγεν ἄλλα ἀντ' ἄλλων προσοχὴ καὶ μελέτη.

— Τὸν ξενοδόχον ὑπεδύθη ὁ Λαλαούνης ἀρκετὰ καλά μετὰ τὴν σύγγισιν τοῦ ἀστυνόμου ἐσυγγίσθη καὶ ὁ ξενοδόχος καὶ ἐγένετο μικρὰ γαμοφῶδιᾳ καλὸν εἶνε νὰ μὴ βιάζωνται, διότι τὸ τοιοῦτον βλάπτει πολὺ.

— Τοὺς ἀπηρέτας ὑπεδύθησαν οἱ Ἀποστολόπουλος, Θεοφάνης, Σαρρής.

— Τὸν Νικολαν ὑπεδύθη ὁ Κλημανιώτης μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας εἰς τὸ σιναιε τῆς ἐπράξεως ἔπαιξε πολὺ καλά.

— Τὴν Κυπριανὴν ὑπεδύθη ἡ Λαλαούνη μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας ἔπαιξε μετὰ πολλὴν ὑποκριτικὴν δύναμιν καὶ τέχνην μεγάλην. Τὰ διάφορα πάθη τὰ πληροῦντα τὴν καρδίαν τῆς ἐξωγραφίζοντο ζωηρῶς ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς. Ἡ γὰρ, ἡ ἀδμονία, ἡ λύπη, ἡ ἀγωνία, τὰ παράπων κλπ. διεδέχοντο ἐν τῷ ἄλλο φυσικώτατα.

— Τὴν Βαλφρονταῖν ὑπεδύθη ἡ Ρούσου ἐγρειάζετο περισσοτέραν ζωὴν.

— Τὴν Λουζινιάν ὑπεδύθη ἡ Κυριακίδου ὁ τόνος τῆς φωνῆς τῆς κακὸς καὶ ἡ προφορὰ τῆς μᾶλλον γαλλίζουσα φοβερὰ ἐπιτήδευσις περὶ τὰ τὸ ὁμιλεῖν καὶ τὰς κινήσεις τῆς τίποτε ἀπὸ αὐτὰ χρειάζεται, παρά ὁμιλία φυσικὴ καὶ ἀφέλεια περὶ τὴν ἐκτέλεσιν.

— Τὴν Βριών ὑπεδύθη ἡ Κλημανιώτου ἀρκετὰ καλά.

— Τὴν Μαργαρίταν ὑπεδύθη ἡ Τασόγλου μετὰ ἀρκετὴν ἐπιτυχίαν, μετὰ τὴν διαφορὰν ποῦ τὰ ἔλασε εἰς τὸ τέλος προσοχὴ λοιπὸν καὶ μελέτη, ἀλλὰ καὶ ζωὴν περισσοτέραν.

— Χθὲς ἐπαίχθη ἡ τρίπρακτος κωμῶδιᾳ τοῦ Desvalliers «Οἱ Ἑρωτες τῆς Κλοπάτρας» περὶ αὐτῆς εἰς τὸ προσεχὲς φάλλον.